

Homely rhinotamib he Mae he Mae wepceti

☞ Basilio Gimó, David Ker
☞ Carol Liddiment
☞ Nataliya Tyshchuk
☞ Ill 2
☞ Ykpaihcbka

This work is licensed under a Creative Commons

☞ Nataliya Tyshchuk
☞ Carol Liddiment
☞ Basilio Gimó, David Ker

**Homely rhinotamib he Mae
he Mae wepceti**

globalstorybooks.net

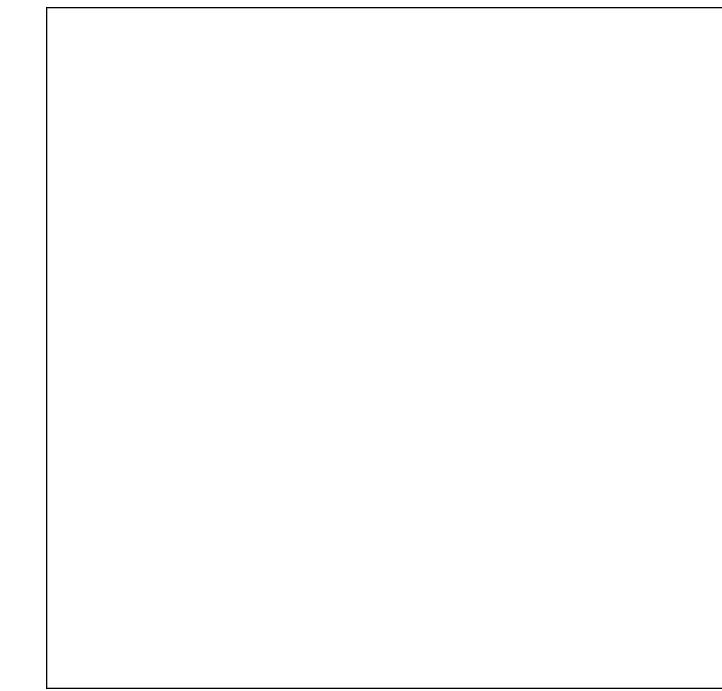
Global Storybooks

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Attribution 3.0 International License.

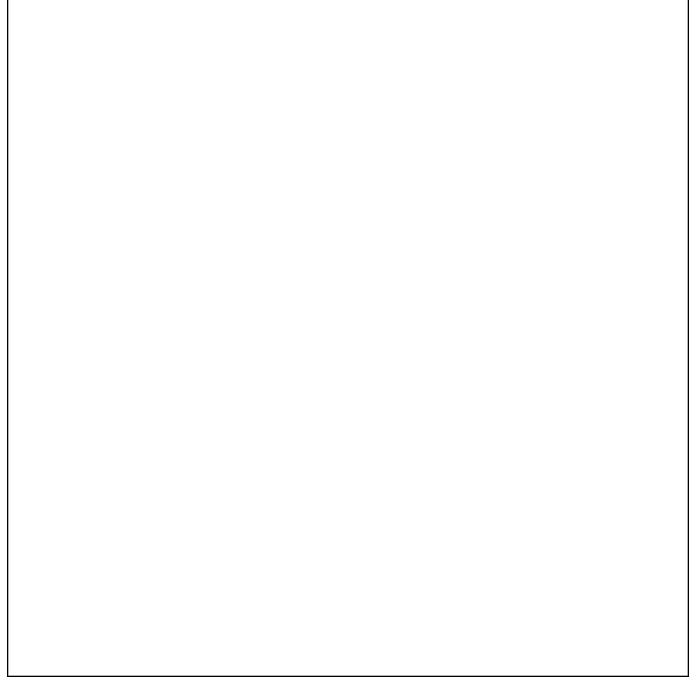
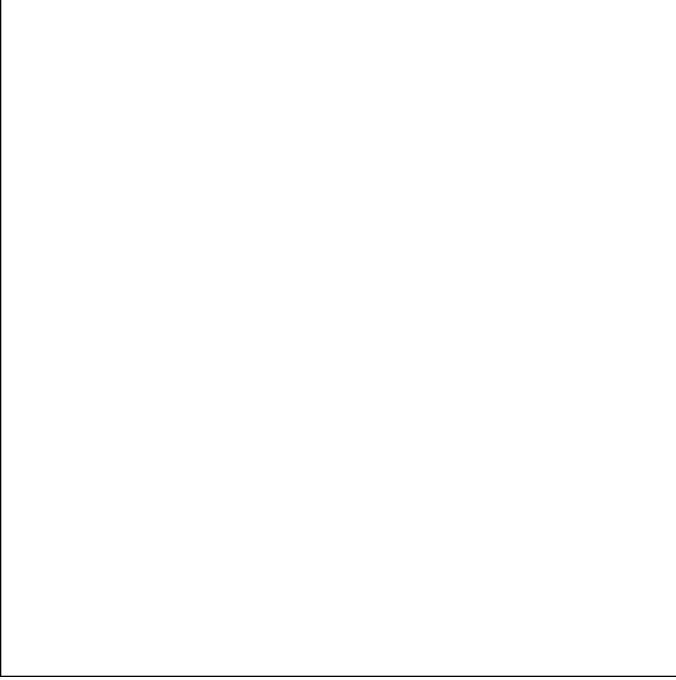

Одного дня Заєць
прогулювався біля річки.

Лінотам таокк бннумб ха
упоруахкъ, тјо6 ноіctн cbikoї
зєjehoї tpabn.

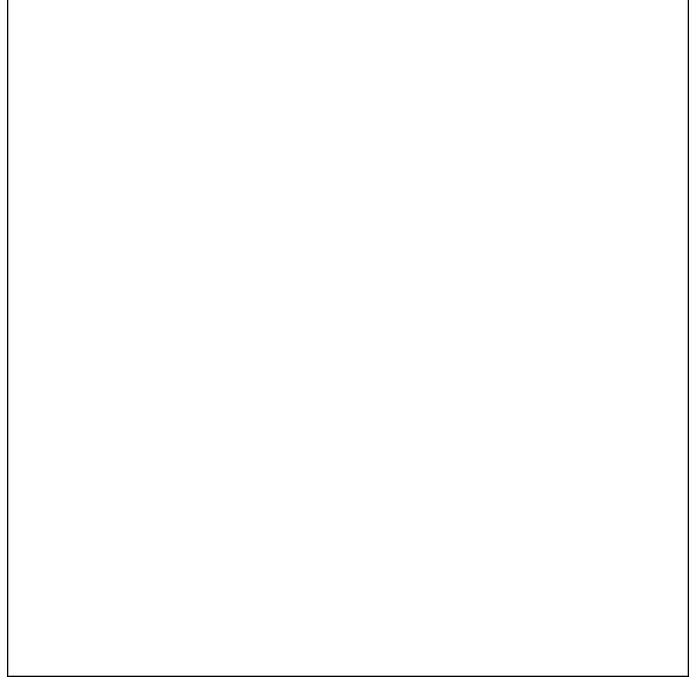
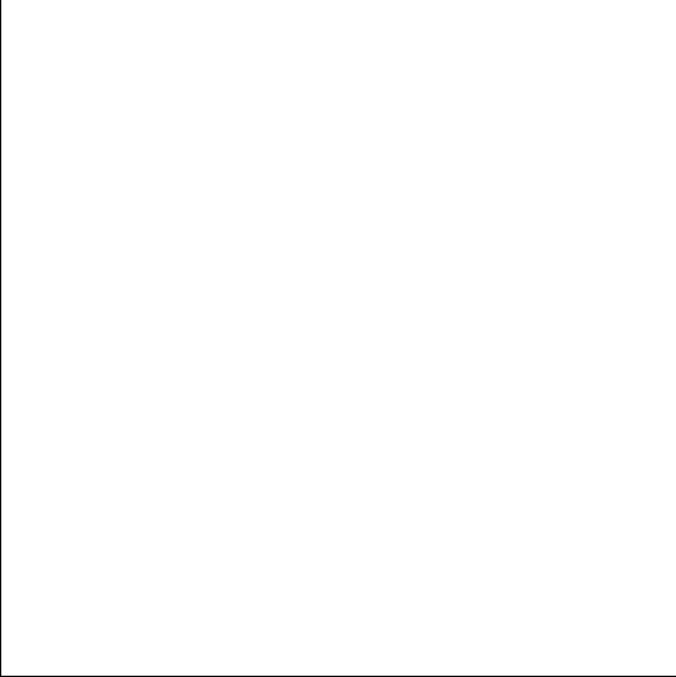

Гіпопотам не побачив Зайця і ненароком наступив йому на лапу. Заєць закричав на Гіпопотама: "Гей, ти, незграбо! Хіба ти не бачиш, що наступив на мою ногу?"

Заєць радів, що Гіпопотам залишився без шерсті. З того часу Гіпопотам не відходить далеко від води, тому що боїться вогню.

липката! Моя липката
чулна бороби! Моя липката
санакаб: „Моя липката
липката сропита. Лионотам
ногир то боди. Йса норо
лионотам ногаб кнхати
мепктб!“

„Бнгай
лионотам крааб: „Бнгай
мехи. А же ногаинб теде. Был
нака, бнгай!“ Аже саечи же
куякаб и нподобкыаб
кнхати: „Ти же спогонб
хабминчо! Коринч ти за же
санжати!“

Заєць пішов до Вогню і сказав: "Піdpали Гіpopotама, коли він вийде з води пастися. Він наступив мені на лапу!" Вогонь віdpovів: "Добре, мій друже. Зроблю так, як ти просиш".

Трохи згодом, якраз тоді, коли Гіpopotam їв траву біля rічки, раптом почулося: "Шух!" Спалахнув вогонь. Полум'я охопило шерсть Гіpopotama.